

τι γίνεται με την

αξιολόγηση; η [aksiolójisí] :

- Στη νέα μεταγλώσσα των αφεντικών, είναι η λέξη που χρησιμοποιείται για να καμουφλάρει την πραγματικότητα του ελέγχου των υφιστάμενων από τους προϊστάμενους.
- Διαχωρίζει, κατατάσσει, επιβραβεύει και τιμωρεί, ώστε η ενσωμάτωση των κεντρικών γραμμών να συμβαίνει ευκολότερα και να μην μπλοκάρεται η επιθυμητή -για τα αφεντικά- λειτουργία. Αποτελεί κομμάτι μακροσκελούς σειράς μεταρρυθμίσεων που προσπαθούν να περάσουν εδώ και χρόνια.

.....

Είναι σημαντικό να δούμε πώς οι αλλαγές στην εκπαίδευση εν καιρώ πανδημίας ενίσχυσαν, ίσως και έθεσαν, τις βάσεις για την επιχειρούμενη αναδιάρθρωση.

Με την τηλεεκπαίδευση, το σχολείο, για τα παιδιά, εξισώθηκε αποκλειστικά με το μάθημα, αφού έχασαν τους ζωτικούς τους χώρους και τη μεταξύ τους αλληλεπίδραση όντας κλεισμένα στο σπίτι. Η εκπαιδευτικός τέθηκε κρινόμενη από άγνωστο πλήθος και ελεγχόμενη από τη διεύθυνση. Η ανάγκη δε για υλικοτεχνική κάλυψη και παρουσία βοηθητικού προσώπου (γονέας ή και μισθωτός), έκαναν ορατές τις όποιες κοινωνικοταξικές ανισότητες. Σε επόμενο χρόνο, με το ξεκίνημα των δια ζώσης μαθημάτων, οι εκπαιδευτικοί μετατράπηκαν σε ελεγκτές και ελεγχόμενες, τα τμήματα σε χώρους συνωστισμού, οι οδηγίες για αντιμετώπιση κρουσμάτων σε αστείο. Και τα κενά καλύπτονται ακόμη με έκτακτες αναπληρώσεις...

Χωρίς να υπερασπιζόμαστε το υπάρχον μοντέλο εκπαίδευσης, είναι σκόπιμο να δούμε που επεκτείνεται το καινούριο νομοσχέδιο για την αξιολόγηση των σχολικών μονάδων και την κατεύθυνση των αλλαγών που θέλει να επιφέρει. Οι προσπάθειες πειθάρχησης και ελέγχου μέσω της επιβολής της αξιολόγησης έχουν μακρά ιστορία. Οι τελευταίες από αυτές έπεσαν στο κενό, συναντώντας τη μαζική άρνηση συμμετοχής στη διαδικασία από τους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα. Η πρόσφατη προσπάθεια επαναφοράς αυτού του μέτρου που αφορά τους εκπαιδευτικούς, αλλά και την εκάστοτε σχολική μονάδα, θέλει την αξιολόγηση να γίνεται τόσο από τις σχολικές διευθύνσεις

(εσωτερική αξιολόγηση), στις οποίες δίνονται υπερεξουσίες, όσο και από εξωτερικό επιθεωρητή -σχολικό σύμβουλο (εξωτερική αξιολόγηση) που θα ορίζεται αποκλειστικά γι' αυτήν τη δουλειά. Στις ήδη υπάρχουσες προβληματικές, αρκετές θα ενταθούν, ενώ θα εισαχθούν και νέες.

Η αξιολόγηση των σχολικών μονάδων έρχεται να διευρύνει το χάσμα μεταξύ «καλών» σχολείων της μεσαίας τάξης και «κακών» σχολείων των οικονομικά ασθενέστερων. Η χρηματοδότησή τους θα εξαρτάται από τις επιδόσεις στο σύστημα αξιολόγησης και τις νεο-εισαγόμενες χορηγίες του ιδιωτικού τομέα, δημιουργώντας άλλο ένα πεδίο ανταγωνισμού και αλληλοεξόντωσης. Ένας φαύλος κύκλος, όπου η χαμηλή, σύμφωνα με τα κριτήρια της αξιολόγησης, απόδοση της σχολικής μονάδας θα ελαττώνει τη χρηματοδότηση, και η ελλειπής χρηματοδότηση θα χειροτερεύει την απόδοση. Η πίεση για επιτευχθούν οι στόχοι θα βαραίνει αποκλειστικά το σχολείο, με τελικούς αποδέκτες τους μαθητές. Ο ανταγωνισμός θα ενταθεί, δημιουργώντας μία αφόρητη κατάσταση στην προσπάθεια να αντιμετωπιστεί το ενδεχόμενο μονιμοποίησης της υποστελέχωσης και των υλικοτεχνικών ελλείψεων, που εδεχομένως να οδηγήσουν και σε συγχωνεύσεις σχολείων. Άραγε τα «καλά» σχολεία θα είναι στις «καλές» γειτονιές με τα κυριλέ σπίτια και οι εξευγενισμένες γειτονιές θα έχουν «καλά» σχολεία;

Όσον αφορά τις εκπαιδευτικούς, η συμμετοχή σε αυτήν τη διαδικασία «αξιολογήσεων» είναι υποχρεωτική, το οποίο συνεπάγεται

πως πλέον η άρνησή της θα ακολουθείται από επιβολή κυρώσεων, το εύρος των οποίων ξεκινάει από παρακράτηση μισθού και είναι άγνωστο που τελειώνει. Το τυράκι για την αξιολόγηση, η εκπαιδευτικός που τυγχάνει υψηλής βαθμολογίας, θα έχει καλύτερες προοπτικές ανέλιξης, υψηλότερη κατάταξη στους επόμενους πίνακες και μεγαλύτερες πιθανότητες μονιμοποίησης. Έτσι, στο αδιάκοπο κυνήγι μορίων, πέρα από τη συλλογή πτυχίων και μεταπτυχιακών, τα πληρωτά επιμορφωτικά προγράμματα και την ήδη υπάρχουσα συνθήκη απρόσωπου ανταγωνισμού μεταξύ υποψηφίων, έρχεται να προστεθεί και η αξιολόγηση.

Δημιουργείται ένα πιο περίπλοκο γραφειοκρατικό σύστημα από το οποίο θα υπάρχει ο απαιτούμενος έλεγχος ακόμα για τα βασικά. Το μοντέλο εκπαιδευτικού που ενισχύεται με αυτόν τον τρόπο, είναι αυτό του άμοιρου εκτελεστή οδηγίων, που δεν αποκλίνει από τις οδηγίες που προκύπτουν με βάση τις ανάγκες κράτους και κεφαλαίου. Κατάφερε ο εκπαιδευτικός να εμπεδώσει στα κεφάλια των μαθητών τις κυρίαρχες εθνικές, φυλετικές και έμφυλες ταυτότητες; Να μετατρέψει ανθρώπους σε εθνικά περήφανους και υποτιμημένους ανάλογα με την καταγωγή τους; Κατάφερε να εμπεδώσει τον ανταγωνισμό και να τσακίσει την συνεργασία; Κατάφερε να μετατρέψει την σχολική τάξη σε μηχανή παραγωγής υπάκουων γραναζιών για την επόμενη βαθμίδα της εκπαίδευσης και την αναζήτησης καριέρας;

Για αυτές ωστόσο, που είτε θα αρνηθούν να αξιολογηθούν, είτε η βαθμολογία τους δε θα είναι ικανοποιητική, φαίνεται πως επιφυλάσσεται πρωτοφανής αντιμετώπιση, που στο αποκορύφωμά της μπορεί να οδηγήσει και στις πρώτες μαζικές απολύσεις εκπαιδευτικών. Μέχρι τότε, η θέσπιση ενός τιμωρητικού point system, η εφαρμογή αναστολών εργασίας -που θα προλειάνουν το δρόμο προς τις απολύσεις, οι δυσμενείς μεταθέσεις, οι μαύρες λίστες των απείθαρχων εργαζομένων, είναι τα υπαρκτά ενδεχόμενα που θα αποτελέσουν αφορμές διώξεων και μη-ανανέωσης συμβάσεων. Βλέπουμε άλλωστε τι συμβαίνει και στο Ε.Σ.Υ. το τελευταίο διάστημα, με μερίδα του εκεί προσωπικού να έχει τεθεί σε αναστολή εργασίας λόγω της εναντίωσής του στην υποχρεωτικότητα του εμβολιασμού για την covid-19.

Και για τις μαθήτριες; Η εναντίωση στην αυθεντία του καθηγητή και τους κανόνες του διευθυντή, η αντίδραση στην ύλη του υπουργείου, η λούφα στο μάθημα, τα τραβηγμένα διαλλείματα και οι κοπάνες, μπαίνουν στη ζυγαριά της αξιολόγησης. Όπως και οι καταλήψεις, που άλλωστε, με την τηλεκπαίδευση να περιμένει στη γωνία, φαίνεται να καταστέλλονται ευκολότερα. Οι κοινότητες αντεξουσίας, η αμφισβήτηση της εκπαιδευτικής λειτουργίας στην αίθουσα και η αδυναμία του συστήματος να πειθαρχήσει τις μαθήτριες, έχουν καινούριο εχθρό. Με βάση τους βαθμούς, τη διαγωγή και τις επιτυχίες τους, οι μαθητές μετατρέπονται σε βιτρίνα-απόδειξη της δουλειάς των εκπαιδευτικών και της αξίας των σχολείων.

Αξίες που δεν μπαίνουν στο ζύγι, ποσοτικοποιούνται επίμονα. Στο μονοδιάστατο χαρακτήρα του σχολείου που θέλουν να λειτουργεί με όρους ομογενοποίησης, με όρους επιτυχίας και αποτυχίας, που υπάρχει χώρος για ανάπτυξη συγκεκριμένων «χρήσιμων» δεξιοτήτων, θα θυσιάσουν αναγκαστικά τα επιμέρους προσωπικά ενδιαφέροντα, η συντροφικότητα, η φαντασία, η διαφορετικότητα...

Η κήρυξη της πρόσφατης απεργίας ενάντια στην αξιολόγηση ως «παράνομη», οι -αριστεροί και δεξιοί- συνδικαλιστικοί εκπρόσωποι που αφήφισαν τις αποφάσεις των ΕΛΜΕ για συνέχιση της απεργίας, ο μιντιακός πόλεμος των «φασαριόζων και τεμπέληδων» εκπαιδευτικών και η ιδεολογική τρομοκρατία των αγωνιζομένων, εγκαινιάζουν αυτήν τη νέα φάση αξιολόγησης τόσο ιδανικά!

.....
**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΙΣ,
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ, ΠΕΙΘΑΡΧΗΣΗ.
ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΘΕΣΗ.
ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ.**
.....

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΓΩΝΑ ΑΝΩ ΠΟΛΗΣ
συνέλευση κάθε Τρίτη στις 20:30
πλ. Κουλέ Καφέ
anopoli.espivblogs.net